

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713206274
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713206274.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Mgr. M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XX, právne zastúpeného JUDr. Danielom Malikom, advokátom so sídlom v M., P. XXXX/X, proti odporkyňi: MUDr. Q. B., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XX, právne zastúpená AK JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o. so sídlom v Žiline, Dolný Val 11, IČO: 47 256 389, o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu: M. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, na čas po rozvode, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 20P/163/2013-564 zo dňa 15. júla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov a upravil ich práva a povinnosti k maloletému M. B. na čas po rozvode tak, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že táto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť platiť na neho výživné vo výške 300 Eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, z toho bežné výživné 200 Eur mesačne k rukám matky a 100 Eur mesačne na tvorbu úspor na osobitný účet maloletého zriadený matkou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred. Matke uložil povinnosť zriadiť maloletému za týmto účelom osobitný účet a oznámiť jeho číslo otcovi v lehote najneskôr do 7 dní od jeho zriadenia. Ďalej uviedol, že na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu. Styk otca s maloletým neupravil. Vo zvyšku žalobný návrh matky zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že sú naplnené zákonné predpoklady pre rozvod manželstva účastníkov, ktoré si neplní svoj účel. Konštatoval, že intenzita jeho rozvratu je nezmeniteľná a nenapraviteľná a prípadné obnovenie manželského spoluzitia nemožno očakávať.

Pri rozhodovaní o osobnej starostlivosti účastníkov k maloletému na čas po rozvode ich manželstva, vychádzal z ich zhodného súhlasu so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky.

Pri určení výšky výživného prihliadal na zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a detí, teda že výživným má byť dieťaťu zabezpečená životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by dieťaťu poskytovali, keby s ním žili v spoločnej domácnosti.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľa (otca) platiť výživné na maloletého v sume 300 Eur mesačne. Pokiaľ matka žiadala určiť vyživovaciu povinnosť otca vo väčšom rozsahu, a to až vo výške 1.000 Eur, uviedol, že táto

suma nezodpovedá ani potrebám maloletého, ani možnostiam a schopnostiam otca ako povinného. Neakceptoval tvrdenia matky, že maloletý má vysoké požiadavky, ktoré je potrebné zabezpečiť. Zohľadnil jeho potreby, ktoré sú dané vekom, tiež výdavky spojené so štúdiom na gymnáziu mimo miesta bydliska. Poukázal na to, že v súvislosti s dochádzkou maloletého do školy nebolo nutné zakúpiť mu motorku a financovať ďalšie výdavky s tým spojené. Mohol do školy dochádzať autobusom, ak by aj táto dochádzka bola komplikovanejšia, nebola nezvládnuteľná. Tiež matka v súvislosti s jeho lyžiarskym kurzom mohla zakúpiť lyžiarsku výbavu nižšej hodnoty. Ďalej uviedol, že nebolo nutné, aby maloletý s matkou cestovali na autosalón do Ženevy, aj keď nepochybne maloletý po tom túžil.

Prihliadal na to, že matka sa podieľa na úhrade potrieb maloletého tým, že zabezpečuje jeho osobnú starostlivosť a uspokojovanie každodenných potrieb. Konštatoval, že jej finančná situácia aktuálne nie je priaznivá, pretože napriek zabezpečeniu vlastnej ambulancie nevykonáva odbornú činnosť, ale mala najmä s jej uvedením do praxe hlavne výdavky. Ďalej však prihliadal na to, že je spoločníčka v jednej a konateľka v druhej obchodnej spoločnosti, ktoré majú pravidelné výnosy, na ktorých participuje aj ona. Rovnako finančné prostriedky z predaja nehnuteľností nemusela vrátiť svojej matke a sestre, ale si ich mohla ponechať na financovanie bežných potrieb maloletého.

U otca okresný súd zistil, že ten už je dlhšiu dobu bez príjmu z klasického pracovného pomeru, ktorý síce skončil z objektívnych dôvodov, ale mal možnosť naďalej pracovať na inej pracovnej pozícii za viac ako 700 Eur čistej mzdy. Prácu odmietol, čím sa vzdal pravidelného príjmu. Preukázal, že si prácu hľadá, avšak vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie a jazykovú vybavenosť nevyvinul dostatočnú aktivitu na jej získanie. Nič mu nebránilo, aby po skončení štátnozamestnaneckého pomeru pokračoval vo funkcii konateľa vlastnej spoločnosti, ktorá predtým dosahovala vysoký príjem. Vzdal sa aj plnenia z kúpnej ceny od svojich rodičov za predaj nehnuteľností v BSM koncom roka 2014 a v roku 2013 bezodplatne previedol svoj podiel v spoločnosti Detské sanatórium na svoju matku.

Okresný súd tak ustálil, že otec mal a stále má možnosti na zlepšenie svojej finančnej situácie, ktorú môže ovplyvniť svojim ďalším konaním.

Pokiaľ išlo o úpravu stretávania sa otca s maloletým, pre nie práve dobré vzťahy medzi nimi a aj fyzické ataky otca voči maloletému styk neupravil. K zhodnému záveru dospeli aj účastníci konania, právo a povinnosť stretávania sa ponechal na dohodu rodičov a maloletého.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 144 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja účastníci konania.

Navrhovateľ podaným odvolaním napadol výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o jeho vyživovacej povinnosti k maloletému M. na čas po rozvode. Žiadal, aby krajský súd v tejto časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že rozsah určeného výživného nezodpovedá zákonným podmienkam, ktorými je súd povinný sa riadiť pri stanovení výšky a neodzrkadľuje jeho možnosti. Poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku nie je zjavné, z čoho súd vychádzal pri stanovení takejto sumy vyživovacej povinnosti. Za nedostatočné považoval konštatovanie súdu, že použil zásadu rovnakej životnej úrovne a že určené výživné je primerané a optimálne. Matkou tvrdené výdavky maloletého sú umelo vytvárané a neštandardné.

Ďalej poukázal na to, že v priebehu konania prišiel o zamestnanie z objektívnych dôvodov, kedy v zmysle organizačnej zmeny Zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy došlo k zrušeniu obvodných úradov. Ako vedúcemu odboru mu bolo dňom 29.09.2013 zrušené pracovné miesto. Potvrdil, že mu bolo ponúknuté miesto referenta na okresnom úrade, avšak s priemerným platom cca 740 Eur v hrubom, nie v čistom ako to uvádzal okresný súd. Po zvážení nákladov spojených s cestovaním do Žiliny a späť by tak jeho čistý príjem dosahoval odhadom okolo 400 Eur.

Nespochybňoval, že je jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM, s.r.o., avšak jej finančná situácia je zlá a spoločnosti sa nedarí. Uvedené bolo aj dôvodom, prečo si naďalej aktívne hľadá zamestnanie. K získaniu nového zamestnania došlo dňa 15.07.2015 po vyhlásení napadnutého rozsudku. Od 01.10.2015 je zamestnaný v spoločnosti Eurotools, s.r.o., so sídlom Bagarova 2B, Martin na pracovnej pozícii obchodného referenta a jeho hrubá mesačná mzda dosahuje výšku 630 Eur, čistá okolo 490 Eur. Na záver poukázal na finančné možnosti matky maloletého, ktorá získala predajom spoločného majetku sumu 100.000 Eur.

Odporkyňa podaným odvolaním napadla rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a domáhala sa jeho zmeny tak, že návrh na rozvod manželstva bude zamietnutý, alternatívne žiadala jeho zmenu vo výroku o povinnosti otca platiť výživné tak, že mu bude uložená vyživovacia povinnosť v rozsahu 1.000 Eur mesačne. Uviedla, že s rozvodom manželstva nesúhlasí, a to najmä z dôvodu, že tento nie je v súlade so záujmami maloletého. Aktuálne aj s maloletým bývajú v rodinnom dome, ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca a ich právo bývania je od vlastníckeho práva otca odvodené. Maloletý má mimoriadne vyvinutý vzťah k záhrade, ktorá je súčasťou tohto domu, o ktorú sa stará, javí záujem aj o dom a jeho údržbu. Uvedený vzťah konštatovala aj znalkyňa Mgr. Zuzana Tomášová v znaleckom posudku č. 3/2013. Keďže otec prezentuje požiadavku, aby sa po ukončení rozvodového konania z predmetného domu spolu s maloletým vysťahovali, táto skutočnosť vyvolala nepríjemnú reakciu u maloletého, ktorého psychický stav bol dovtedy stabilizovaný. Začali sa u neho objavovať návaly hnevu a stával sa nevládnuteľným. Nesúhlasí s rozvodom manželstva jeho rodičov a vníma ho ako zradu z ich strany. Otec vykonáva aj ďalšie úkony smerujúce k tomu, aby bola nútená so synom opustiť miesto bydliska. Uvedená situácia ju preto núti, aby s rozvodom manželstva nesúhlasila.

Ďalej poukazovala na skutočnosť, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil okolnosti týkajúce sa určenia výšky výživného. Zdôraznila, že vzhľadom na vek maloletého, ktorý je veku blízko dospelosti, jeho potreby a berúc do úvahy majetkové pomery otca, jeho životnú úroveň, na ktorej má právo sa maloletý podieľať, mala byť táto výška stanovená vo väčšom rozsahu.

Odporkyňa sa v podrobnostiach zaoberala špecifikovaním rozsahu potrieb maloletého, ktoré uhrádza a majetkových pomerov otca. Uviedla, že obchodná spoločnosť JUTICOM, s.r.o. mala v čase pred podaním návrhu na rozvod manželstva základ dane oveľa vyšší, ako v čase, keď už prebiehalo predmetné konanie. Aj keď v roku 2014 nedosiahla podľa daňového priznania takmer žiadny zisk, má majetok, ktorého suma dosahuje 39.638 Eur. Konateľstvo v tejto spoločnosti postúpil navrhovateľ na svojho otca z dôvodu, že sa stal štátnym zamestnancom. Od 30.09.2013 však už v štátnej správe nepracuje, ale konateľstvo neobnovil a stále ho vykonáva jeho „údajne“ prestárly 70-ročný otec. Z tohto titulu tvrdenia navrhovateľa o zlej ekonomickej situácii označila za účelové.

Rovnako poukázala na rozsah majetku, ktorým disponuje obchodná spoločnosť Detské sanatórium, s.r.o., v ktorej bol otec spoločníkom a svoj podiel bezodplatne previedol na svoju matku. Otec sa vzdal vyplatenia kúpnej ceny od svojich rodičov za predaj nehnuteľností v BSM, je vlastníkom viacerých nehnuteľností, prípadne ich spoluvlastníkom. Navyše poberá rodinné prídavky na maloletého a uplatňuje si aj daňový bonus.

Odporkyňa podala písomné vyjadrenie k odvolaniu otca. Označila ho za neodôvodnené a žiadala jeho zamietnutie.

Kolíznym opatrovník, ani otec sa k podaným odvolaniam písomne nevyjadrovali.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Primárne sa odvolací súd zaoberal preskúmaním dôvodnosti odvolacej námietky odporkyne, ktorá nesúhlasila s rozvodom manželstva účastníkov. Nenamietala skutkové závery okresného súdu o vážnom narušení vzájomných vzťahov medzi ňou a navrhovateľom, ani to, že manželské spolužitie je tak rozvrátené, že ich manželstvo si neplní svoj účel a nie je predpoklad jeho obnovenia. Tvrdila, že rozvod jej manželstva s navrhovateľom je v rozpore so záujmami ich maloletého syna.

Možno prisvedčiť odporkyni, že pri rozhodovaní o rozvode manželstva je vždy nutné prihliadať na záujem maloletých detí (§ 23 ods. 2 veta druhá Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine). V záujme maloletého dieťaťa však predovšetkým je, aby vyrastalo v harmonickom prostredí a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozvrat vzťahov účastníkov sa negatívne prejavoval aj vo vzťahu k maloletému, existovali nezhody nielen medzi rodičmi,

ale najmä medzi navrhovateľom a maloletým. Tieto sa odzrkadlili na psychickom zdraví maloletého a jeho správaní. Fixácia maloletého na aktuálne prostredie, v ktorom žije nie je tým záujmom, ktorý by odôvodňoval zamietnutie návrhu na rozvod manželstva účastníkov. Tak, ako to konštatovala odporkyňa v podanom odvolaní a ako to nakoniec aj vyplynulo zo znaleckého posudku, na ktorý táto poukazyvala, maloletý má najmä pozitívny vzťah k záhrade, prácach, ktoré sa na nej vykonávajú. Je teda možné zabezpečiť uspokojenie tohto záujmu maloletého aj mimo predmetný rodinný dom. Navyše tým, že by nedošlo k rozvodu manželstva účastníkov, by sa nezamedzilo situácii prípadného prevodu predmetného rodinného domu navrhovateľom na tretiu osobu, keďže je jeho výlučným vlastníkom. Potom aj v prípade trvania manželstva účastníkov by nebolo možné zotrvať v tomto dome a odporkyňa ako aj maloletý by museli predmetný dom opustiť.

Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým manželstvo účastníkov rozviedol, je vecne správne.

Vzhľadom na vyššie uvedený záver sa odvolací súd ďalej zaoberal preskúmaním správnosti záverov okresného súdu o úprave rodičovských práv a povinností účastníkov k ich maloletému synovi na čas po rozvode. Zistil, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto následne aj správne právne posúdil. Krajský súd sa v celom rozsahu s jeho závermi stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje. Účastníci správnosť rozhodnutia okresného súdu o zverení maloletého do starostlivosti matky, ako aj o tom, že styk nebol upravený, nespochybnali. Obaja však nesúhlasil s rozsahom vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči maloletému.

Pri zisťovaní rozsahu potrieb maloletého okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie a dôsledne sa s výdavkami maloletého vysporiadal (strana 7 napadnutého rozsudku). Ak aj navrhovateľ v odvolaní namietal, že odporkyňa výdavky maloletého nadhodnotila, okresný súd sa so všetkými odporkyňou tvrdenými výdavkami zaoberal a ich dôvodnosť v jednotlivostiach vyhodnotil. Ako vyplynulo z jeho odôvodnenia, nie všetky výdavky (napr. na motorku, neštandardné výlety a podobne) akceptoval.

Čo sa týka príjmov navrhovateľa, prvostupňový súd dôsledne zisťoval jeho zárobkové pomery, ako aj okolnosti, pre ktoré bol nezamestnaným. Správne prihliadal na skutočnosť, že otec odmietol zamestnanie, ktoré mu bolo ponúkané po ukončení jeho pracovného pomeru v pozícii vedúceho odboru cestnej dopravy a pozemnej komunikácie na Obvodnom úrade Žilina. Tiež správne prihliadal na to, že je jediným spoločníkom spoločnosti JUTICOM, s.r.o., Martin a že bezodplatne previedol podiel v spoločnosti Detské sanatórium, s.r.o. na svoju matku. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ odkedy prestal pracovať vo vedúcej pozícii bol nezamestnaný, zamestnanie si našiel až v čase po rozhodnutí prvostupňového súdu, ktorý vzhľadom na zistené majetkové a osobné pomery navrhovateľa vychádzal najmä z potenciality jeho príjmu, krajskému súdu sa javilo konanie navrhovateľa špekulatívne. V tomto smere možno prisvedčiť tvrdeniam odporkyne v podanom vyjadrení, že navrhovateľ od času, kedy začalo prebiehať rozvodové konanie účastníkov, sa snažil znižovať svoje príjmy, prípadne znižovať rozsah svojho majetku. Krajský súd považuje za nelogické tvrdenie navrhovateľa, že spoločnosť JUTICOM, s.r.o. je spoločnosť, ktorá nedosahuje žiaden zisk a je dlhodobá stratová, keď ďalej táto spoločnosť existuje a navrhovateľ nerobil žiadne kroky k tomu, aby jej činnosť ukončil. Rovnako v čase, keď došlo k bezodplatnému prevodu obchodného podielu v spoločnosti Detské sanatórium, s.r.o. na jeho matku, bol si navrhovateľ vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému, aj napriek tomu takýto prevod uskutočnil, nebol však preukázaný žiaden racionálny dôvod, pre ktorý takto konal.

Teda závery okresného súdu o tom, že v schopnostiach a možnostiach navrhovateľa je platiť výživné 300 Eur na maloletého M., považoval v celom rozsahu krajský súd za vecne správne.

Odporkyňa podaným odvolaním namietala nesprávnosť výšky vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Vzhľadom na vyššie uvedené závery krajského súdu, pre ktoré považoval rozsah vyživovacej povinnosti navrhovateľa za postačujúci, odvolanie matky vyhodnotil ako nedôvodné. Tu považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že výživné má mať spotrebný charakter a má sa „spotrebovať“ na potreby maloletého dieťaťa. Okresný súd tieto potreby dostatočne zisťoval a vzhľadom na ich rozsah určil primeranú výšku výživného, ktoré je povinný navrhovateľ maloletému platiť. Krajský súd preto nepovažoval odvolanie odporkyne v tejto časti za opodstatnené.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 144 O.s.p.. Predmetom konania bol rozvod manželstva účastníkov, v ktorom prípade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu jeho trov, preto krajský súd žiadnemu z nich toto právo nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

Podľa § 419 zák.č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa odseku 2, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 ods. 1 CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Podľa odseku 2, na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 425 CSP, dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

Podľa § 426 CSP, prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa odseku 2, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa odseku 2, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.